

संपादकीय वन्ही चेतवा रे पुन्हा पुन्हा ! होण्या ओबीसी जगगणना !!

ओबीसीची जातवार जगगणना करण्यात आली पाहिजे यासाठी पुन्हा वन्ही पेटला आहे. ओबीसीची जातवार जगगणना करण्याचे आक्षान्स देऊन प्रत्यक्ष जनगणना करण्याची वेळ आली तर ओबीसीचा रकानाच नाही. यामुळे संतस झालेला ओबीसी रस्त्यावर उतरून लढत आहे.

दशवार्षिक जगगणना हा कार्यक्रम दर दहा वर्षांनी साधारणतः अमलत येत असतो भारतातील सर्व लोकांची जगगणना होऊन त्याचा उपयोग देशातील विविध धोरणात्मक योजना आखण्यासाठी आणि रचनात्मक विकास कामासाठी करण्यात येतो. विशेषतः ज्या मागास घटकांसाठी विशेष पावले उचलण्याची गरज असते त्यासाठी या जगगणनेची आवश्यकी अधिक उपयुक्त असते. त्यामुसार दर दहा वर्षांनंतर ही जगगणना करण्यात येते. परंतु यावर्षी होणारी ही जगगणना नियमित जगगणनेपेक्षा सुमारे पाच – सहा वर्षे उशिरा होऊ घातलेली असून त्या जगगणनेमध्ये ओबीसी प्रगांवा विचार करण्यात आलेला नसल्यामुळे ओबीसी अतिशय संतस झालेला आहे. होऊ घातलेल्या जगगणनेमध्ये ओबीसीचा कॅंलस टाकण्यात यावा आणि ओबीसीची जातवार जगगणना करण्यात यावी. यादृष्टीने **‘वन्ही चेतवा रे पुन्हा पुन्हा’** अशी परिस्थिती निर्माण झाली आहे.

ओबीसी जातवार जगगणनेतून ओबीसी समाजातील मागासलेपणांची कारणे समोर येतील आणि ओबीसी समाजाला भविष्यमध्ये योग्य देण्याच्या दृष्टीने आकडेवारी समोर येईल. ओबीसी समाज घटकांना न्याय मिळावा म्हणून मोठ्या प्रमाणातमध्ये हालचाली सुरू झालेल्या आहेत. मध्यंतरी ओबीसी समाजाची जगगणना करून ओबीसीच्या आरक्षणचा विचार केला जाईल असे आक्षान्स अनेकदा देण्यात आले परंतु त्या वाक्षांनाचवे काय झाले याचे उत्तर काही ओबीसींना मिळत नाही. साधारणतः दर दहा वर्षांनंतर होणारी जगगणना. १९३१ नंतर ओबीसीची जातवार जगगणना करण्यात आली नाही. ओबीसी समाज हा मागास समाज असून जातीयव्यस्वधेमध्ये त्याचेही शोषण झालेले आहे. त्यामुळे ती शोषण व्यवस्था समजून घेण्यासाठी आणि त्या शोषण व्यस्वधेचे परिणाम ओबीसी समाजावर काय व कसे झाले याची एकंदरीत आकडेवारी समोर येण्याच्या दृष्टीने ही जगगणना होणे आवश्यक असल्याचे अधोरेखित होत आहे. ओबीसींना आरक्षण सुरू होण्याची संविधानिक तरतूद घटनेच्या ३४० व्या कलमान–सार करण्यात आलेली होती त्यामुसार ओबीसी आरक्षणसंबंधी पावले उचलण्यात आलीत. १९५३ मध्ये जवाहरलाल नेहरूंनी पहिला मागासवर्ग आयोग त्यासाठी गठित केला होता. काका कालेलकर त्या आयोगाचे अध्यक्ष होते. हा भारोतातील पहिला मागासवर्गीय आयोग होता, ज्याने सामाजिक आणि शैक्षणिकदृष्ट्या मागासलेल्या वर्गीची ओळख पटवून त्यांच्या कल्याणासाठी शिफारसी केल्या. या आयोगाने १९५५ मध्ये अहवाल सादर केला, ज्यात २,३९९ मागास जातींची नोंद करण्यात आली होती. सामाजिक व शैक्षणिकदृष्ट्या मागासलेल्या वर्गीची चौकशी करून त्यांच्या प्रगतीसाठी उपयोजनाना सुचवण्यात आल्या होत्या. काका कालेलकर आयोगाने केलेल्या शिफारसीत जातीला मागासलेपणाचे मुख्य कारण मानले. तांत्रिक आणि व्यावसायिक संस्थांमध्ये ७०% जागा राखीव ठेवणे,सरकारी नोकऱ्यांमध्ये मागासवर्गीयांसाठी आरक्षण, महिलांना मागास वर्ग मानणे. इ. प्रमुख शिफारशी होत.

हा अहवाल सरकारने स्वीकारला नाही, ज्यामुळे ओबीसी आरक्षणासाठी मोठा काळ वाट पहावी लागली. हा आयोग सामाजिक आणि शैक्षणिक दिशेने टाकलेले पहिले मोठे पाऊल मानले जाते.ओबीसींसाठी आरक्षणची आवश्यकता असूश्रीही कालेलकर आयोगाचा गांभ्यार्थने विचार झालेला नाही. तो आयोग तसाच थंड बसल्यात पडून राहिला .पण ओबीसीच्या मागासपणाची धम वाढतच राहिली. राजकीय पटलावर पसर लागली. ओबीसी आरक्षणाचा वन्ही चेतत गेला.

हिंदी भाषिक प्रदेशात ओबीसी समुदाय समाजवादी नेते राममनोहर लोहिया यांचेकडे आकृष्ट होत गेले. लोहियांनी १९६० मध्ये मषिछेद पावे सों में सातफाह नारा देत मागासवर्गीय समाजात चेतना निर्माण केली. आणि राजकीय आढाख्यात मागासवर्गीयांचे महत्त्व वाढू ला–गले. मागासवर्गीयांकडे दुर्लक्ष होत असल्याच्या भावनेने काँग्रेसला छेद बसू लागले. चौधरी चरणसिंग ओबीसी नेते म्हणून पुढे आले. उत्तर प्रदेशात १९७५ मध्ये हेमवतीनंदन बहुगुणा यांनी छेदप्रमाणे गुप्ता यांच्या अध्यक्षतेखाली मागासवर्ग आयोग गठीत केला. ओबीसींना १५ टक्के आरक्षण घोषित केले.

नंतर १९७९ मध्ये बी पी मंडल यांच्या अध्यक्षतेखाली मंडल आयोगाची स्थापना करण्यात आली. या आयोगाने देशभर दौरे करून सामाजिक आणि शैक्षणिक दृष्ट्या म मागासवर्गीयांची –ओबीसीची ओळख पटवण्याचे काम केले. जातीय पटलावर दूर करण्यासाठी, लोकांसाठी आरक्षणच्या प्रश्नावर विचार करण्यासाठी मागासलेपणाा दूर करण्यासाठी अकरा सामाजिक , आर्थिक, शैक्षणिक निर्देशांकांचा वापर करून मागासपण निश्चित केले गेले. १९८० ला मंडल आयोगाने अहवाल सादर करून ओबीसींसाठी सरकारी नोकरीत आणि शैक्षणिक संस्थांमध्ये २७% आरक्षणाची शिफारस केली. याशिवाय ओबीसीच्या आमुलाग्र विकासासाठी अन्य महत्त्वपूर्ण शिफारशी केल्या.

सन १९९० ला व्ही पी सिंग यांच्या सरकारने मंडल आयोग नवाने दिव्यात सामाजिक आणि शैक्षणिक दृष्ट्या मागासवर्ग आयोग लागू करण्याची घोषणा केली. शासकीय नोकरीत ओबीसींना २०% आरक्षण लागू केले. या घोषणेचा परिणाम असा झाला की उच्चजातीय आरक्षण विरोधकांनी तीव्र विरोध केला. भाजपने व्ही पी सिंग सरकारचा पाठिंबा काढून घेतला. राम मंदिराचा भावनिक मुद्दा उचलून काढला. मंडल आयोग लागू केल्यानंतर ओबीसीची लहर देशभर पसरू लागली. उत्तर भारतीय मूलभूत राजकीय वातावरण पुंसेपू बदलून गेले. याच काळात मुलायमसिंग यादव, लालूप्रसाद यादव, नितीश कुमार शरद यादव यांच्यासारखे नेते राष्ट्रीय पातळीवर प्रभावी ठरले. सामाजिक न्यायाच्या संकल्पनेतून कांशीराम मुलायमसिंग हे ‘एकत्र येऊन भाजपचा पराभव केला. १९९२ ला बाबरी विध्वंसनंतर भाजप विजयाच्या विश्वासाने पुढे जात असताना १९९३ च्या विधानसभा निवडणुकीत सपा–बसपाने भाजपला चीत केले. मागासवर्गीय राजकारणाचा जय झाला. अनेक प्रांतांमध्ये आणि राष्ट्रीय पातळीवर ओबीसी नेतृत्वाचा विकास आणि ओबीसी धर्मीय राजकारण आकारास यायला सुरुवात झाली. सामाजिक न्यायाच्या लढाईत ओबीसीच्या संघर्षाचा आणि उत्कर्षाचा हा दैदीप्यमान कालखंड अभिसरणीय ठरला.

सन २००६ ला अर्जुन सिंग यांनी केंद्रीय शिक्षण संस्थांमध्ये ओबीसींना २७% आरक्षण(उच्च शिक्षणासाठी प्रवेश) लागू करण्याचा निर्णय घेतला. २०१० ला युपीए सरकारने जातीय जगगणने करता पावले उचलली तत्कालीन कायदेमंत्री वीरप्पा मोईली यांनी २०११ मध्ये जगगणनेत जातीची आकडेवारी संकलित करण्यासंबंधी प्रधानमंत्री मनमोहन सिंग यांच्याशी पत्रव्यवहार केला. पण विवेदयस यांनी त्याला विरोध केला. मनमोहन सिंग सरकारने येथ्यही एक संपूर्ण सामाजिक आर्थिक जाती जगगणना (एस इ सी सी) आयोजित करण्याचा निर्णय घेतला. २०११ ला ग्रामीण आणि शहरी मागात जनगणना अद्ययोजित करण्यात आली होती. एस एस सी सी डाटा ग्रामीण विकास आणि निवास तथा नागरी दारिद्र निर्मूलन मंत्रालयाने डाटा प्रकाशित केला. त्यानंतर मात्र तो डाटा उपलब्ध नसल्याचे वास्तव समोर आले.

महाराष्ट्रात स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या राजकीय आरक्षणाचा पेच निर्माण होऊन जातवार जगगणनेने निळड अधोरेखित होऊ लागली. त्यामुळे देशभर ओबीसी जातीीनिहाय जगगणनेचे लोण पसरत गेले. निवडणुकांमध्ये राजकीय वातावरण तापू लागले.२०१९ च्या निवडणुकीपूर्वी ओबीसींची जातीय जगगणना करण्याचा निर्णय सरकारने घेतला. ओबीसींना एककारणे आकृष्ट करण्याचा तो प्रयत्न होता हेच त्याचे फलित झाले. निवडणुक सरली, ओबीसींची जातीय जगगणना थंड बसल्यात पडली. अलंकरणेच्छ बिहार विधानसभा निवडणुक पार पडली. त्यापूर्वी देखील ओबीसी जनगणना करण्याचे गाजर दाखवण्यात आले.

तथापि प्रत्यक्ष नियमित जनगणना प्रक्रिया सुरू होण्याची वेळ आली असता, जगगणनेत मओबीसींचा जातीचा रकना नाही!फ ही बाब ओबीसी विचारवंत, अभ्यासक आणि आंदोलकांच्या ध्यानात आली, आणि पुन्हा ओबीसींची जातीय जगगणना करा!फ अशी मागणी जोर धरू लागली. ओबीसींच्या जगगणनेतून आमचे हीत साधले गेले पाहिजे. ओबीसींचे हक्क मिळाले पाहिजे. असा आवाज बुलंद होऊ लागला आहे. ओबीसीची जातवार जगगणना केल्याने हिंदूंचे हीतच होणार आहे. ओबीसी हिंदू असल्यामुळे जातवार जगगणनेतून त्यांची आर्थिक, सामाजिक, शैक्षणिक, प्रशासनातील सहभाग इ. स्थिती लक्षात येईल. त्यासाठी ओबीसीची जातवार जगगणनेची मागणी आहे. एससी एसटीची जगगणना होत असून त्यांच्यासाठी अनेक तरतुदी होतात, तथा सोयी ओबीसींसाठी करता याय्या म्हणून ओबीसी जातवार जगगणनेची आग्रही मागणी पुढे आलेली आहे. जोर धरत आहे!ओबीसीची लोकसंख्या पन्नास टक्के पेक्षा अधिक आहे. हिंदू धर्माचा अर्धा हिस्सा आहे. एवढा मोठा समाज विकासापासून वंचित राहू नये म्हणून त्याच्या विकासाच्या धोरणात्मक निर्णयासाठी जातवार जगगणना करून अनेक उपयोजनाना करता येईल. त्यातून या हिंदूजनांचा उत्कर्ष शक्य आहे. असे ओबीसीमधील जगमूत बांधवांना वाटते. सोबतच ओबीसीची नव्हे तर संपूर्ण समाजा–चीच जातवार जगगणना हितकारक आहे. ईडब्ल्यूएस मधील हिंदूंचीही स्थिती लक्षात येईल. हिंदूहिंतेची सर्वांनी जातवार जगगणनेची मागणी करणे देशाच्या फायद्याचे ठरेल.

ओबीसींची जनसंख्या किती ? निरक्षरता, बेरोजगारी, गरीबी ओबीसींतील किती ? मोठमोठ्या अन्न– कोटी उत्पादकालीच्या मंदिरात पुजारी,धर्मगुरू, कुंभमेळात साधू किती ? नोकरीत कलास कन, कलास दू ओबीसी किती ?मंत्रालय, राजभवन, न्यायालय,संविधानमंडल उच्चवाढवर, कुलुत्क, किती ? श्रमजीवी, मजूर, सारंगजी, अल्पभूधारक शेतकरी, मजुरस हिला, झोपडीवजा निवासी, अल्पवयीन विवाहित, कलास ही,फार श्रेणीत नोकर, यांची मोजयद जगगणनेत व्हायला हवी. याचा थंड संबंध ओबीसींसाठी धोरणात्मक निर्णय घेतांना येत असल्याचे वास्तव समोर आले आहे. मंडल आयोगाचा अहवालानुसार ५१२ लोकसंख्या ओबीसींची होती. पण राष्ट्रीय सर्वेक्षण २००६ अनुसार हा आकडा पडून ४१% पर्यंत आला असे मानले जाते. त्यामुळे ओबीसीच्या आरक्षणसंबंधी राखीव जागा संशंधी अनेक प्रकणी ओबीसी प्रश्नाचा गुंता सुटत नाही. आणि म्हणून वारंवार ओबीसीच्या जगगणनेचा प्रकडा देशभर उडालेला आहे. गेल्या दोन दशकांत ओबीसी जातीी जगगणना करण्यासाठी भडक लढा चालू आहे. पण जातवार जगगणना केली जात नाही. या लढ्याचा मक्कन्ही चेतवा रे पुन्हा पुन्हा,होण्या ओबीसी जगगणना!फ अशी ओबीसींना ओबीसी आतं हाक मारत आहे. कारण ओबीसी जगगणना करण्यासाठी घाबरणाार आणि ओबीसींचा मंडल आयोग लावू करणारे सरकार पाजणार यांचा डीपूना सारखाच आहे.

अनुज हुलके

खामीन, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक खेमेद्र हिंदीलाल कट्टे यांनी बेरार टाईम्स हे सप्ताहिक वृत्तपत्र अंपादन पारधी, लोकजन प्रकाशन, लोकजन प्रबन, लेन नगर, तर्किया बॉर्ड, भंडारा ना.वि.भंडारा येथे मुद्रित करून डोलारे एक्स्निस्मोरली रस्ता, विवेकनगर गॉंदिया येथे प्रकाशित केले. संपादक खेमेद्र हिंदीलाल कट्टे, प्रमथनमोहन क. ८०८०८१९३९९ (पी.आर.बी. कावय्यासुमार जवाहरजी संपादकावर राहीत) प्रखेद्र झालेल्या मजकुराशी संपादक व प्रकाशक सहमत असतीलच असे नाही. (गॉंदिया न्यायक्षेत्र)

निर्भिड, निष्पक्ष लोकप्रिय साप्ताहिक

http://berartimes.com

बुधवार,दि.०१ एप्रिल २०२६

सत्यशोधक विचाराच्या प्रभावातून डॉ भाऊसाहेब पंजाबराव देशमुख यांच्या कार्याची वाटचाल-डॉ अशोक चोपडे

शिक्षण महर्षी डॉ.भाऊसाहेब पंजाबराव देशमुख यांनी केलेले कार्य व त्यामागील प्रेरणा खऱ्या अर्थाने सत्यशोधकी विचाराची आणि महात्मा फुलेंची प्रेरणा असून सत्यशोधक चळवळीच्या पावलावर पाऊल ठेवून आयुष्यभर डॉ भाऊसाहेब पंजाबराव देशमुख यांनी कार्याची वाटचाल केलेली दिसते, असे प्रतिपादन सत्यशोधक चळवळीचे अभ्यासक डॉ. अशोक चोपडे यांनी केले. भाऊ मदनकर स्मृतिप्रित्यर्थ विदर्भ साहित्य संघ अर्पण सभागृहात दिनांक २३ मार्च रोजी मसत्यशोधक डॉ भाऊसाहेब पंजाबराव देशमुखफ या विषयावर व्याख्यान आयोजित करण्यात आले होते . यााप्रसंगी गांधी का मरत नाही या विख्यात ग्रंथाचे लेखक मा. चंद्रकांत वानखेडे अध्यक्ष होते. तर कार्यक्रमाचे आयोजन सत्यशोधक समाज नवउन्मेशन साहित्य सभा आणि विद्रोही सांस्कृतिक चळवळीच्या वतीने आयोजित करण्यात आले होते. भूमिका बाबा बिडकर यांनी मांडली. संतलन समीक्षा गणेशे यांनी केले तर आमदार श्रीरंग मदनकर यांनी मानले.

यााप्रसंगी बोलताना डॉ. चोपडे म्हणाले की डॉ पंजाबराव देशमुख यांचे कार्य नेत्र दीपवण– रे होते. भाऊसाहेब पंजाबराव देशमुख यांनी शैक्षणिक संस्थांचे जाळे विणल्यामुळे बहुजन सम जागे मोठ्या प्रमाणात शिवाण होऊ शकले. यामागे महात्मा फुले यांच्या शैक्षणिक दृष्टिकोनाचा मोठा वारसा पंजाबराव देशमुख यांना लाभलेला होता. छेदप्रमाणे सत्यशोधकांनी

त्यामुळे टिळक– चिपळूणकर पंथी आणि सत्यशोधक यांच्यात खटके उडायला लागले. टोकाचे आरोप होऊ लागले. सत्यशोधक जलशामधून विषमतावादी, शोषक पुरोहितशाहीच्या विरो– धात प्रबोधनाने गती पकडली. यातच सत्यशोधक जलसाकार गुलाबराव नायगावकर आणि अनेक सत्यशोधकावर केसेस टाकल्या गेल्या. भाऊसाहेब देशमुख यांनी अमरावती मध्ये नुकतीच वकिलीची प्रॅक्टिस सुरू केली होती. ते नवीन असल्यामुळे त्यांच्याकडे तोपर्यंत कोणतीही केस आलेली नव्हती. प्रस्थापित वकील सत्यशोधकांची केस घ्यायला तयार नव्हते. त्याम ुळे सत्यशोधकांची पहिलीच केस भाऊसाहेब देशमुख यांच्याकडे आली. बॅरिस्टर भाऊसाहेब देशम ुख पहिलीच केस असुनही जिंकले. त्यामुळे त्यांचे नाव सर्वत्र पसरले. ही अत्यंत महत्त्वाची माहिती डॉ. चोपडे यांनी आपल्या व्याख्यानातून मांडली.

डॉ पंजाबराव देशमुख यांनी संसदेत मांडलेले देवस्थान बिल असो अथवा शेतीसंबंधीच्या सु– धारणा त्यांनी स्थापन केलेला शेतकरी संघ अथवा सत्यशोधक

मंडळ अधिकाऱ्याविरोधात जामीनपात्र अटक वॉरंट

गोंदिया : मुंबई उच्च न्यायालयाच्या नागपूर खंडपीठाद्वारे जारी निर्देशांचे निगाराट्टणने उल्लंघन करणे जिल्ह्यातील कुडवा येथील मंडळ अधिकारी. एच. एम. बोरकर यांच्या आंगलत आहे. न्यायमूर्ती महेंद्र चांदवाणी यांनी ही बाब गंभीरतेने घेऊन बोरकर यांच्याविरोधात ५० हजार रुपयांचा जामीनपात्र अटक वॉरंट जारी केला आणि त्यांना येत्या ३० मार्च रोजी संबंधित प्रकरणावरील सुनावणीला प्रत्यक्ष हजर राहण्याचा आदेश दिला.

एका वादग्रस्त फेरफारची चौकशी करताना बोरकर बेशिस्तपणे वागल्या. त्यामुळे न्यायालयाने त्यांना निलंबनासह विभागीय चौकशीकरिता पात्र ठरविले. परंतु, त्यापूर्वी सुनावणीची संधी देण्यासाठी त्यांना कारणे दाखवा नोटीस बजावून १६ मार्च रोजी न्यायालयात हजर होण्यास सांगितले होते. परंतु, त्या न्यायालयात हजर झाल्या नाही. तसेच, त्यांनी न्यायालयाची नोटीस स्वीकारली नाही व सरकारी वकिलांच्या संदेशालाही प्रतिसाद दिला

महाराष्ट्रातील असंख्य तरुणांची जडण घडण करण्यात अनेक संशोधक, विचारवंतांप्रमाणे चित्रलेखाचे निवृत्त संपादक ज्ञानेश महााव यांचा संहिवाचा वाटा आहे. मी स्वतः १९९९ सालापासून चित्रलेखाचा नियमित वाचक असून गेल्या तीस वर्षांतील महाराष्ट्राच्या सामाजिक, सांस्कृतिक, धार्मिक, राजकीय घडामोडींमध्ये चित्रले– खाचा अर्थात ज्ञानेश महााराव यांचा महत्त्वपूर्ण वाटा आहे.

चित्रलेखाने महाराष्ट्रामध्ये ऐतिहासिक जाणू केलेले आहे. याचे श्रेय ज्ञानेश महााराव यांना जाते. अपभ्यासवृत्ती, निर्भिडपणा, प्रामाणिकपणा, ज्या त्या वेळेस योग्य भूमिका घेण्याची हिम्मत, भाषेतील सत्यनिष्ठा आणि प्रखरता हे त्यांच्या अत्या पत्रकारितेची वैशिष्ट्ये आहेत. महााराव म्हणजे करारी बाणा आणि लेखणीचा राणा आ– हेत. लेन प्रकरण २००३ साली घडले, कोंडेदेव पुतळा प्रकरण २०१० साली घडले, पुरंदरे पुरस्कार प्रकरण २०१६ साली घडले, कोरगाव भीमा प्रकरण २०१८ साली घडले, महाराव यांनी त्याचे वेळेस भूमिका घेतली, समोर प्रकरणं घडत असताना ते शांतपणे बघत बसले नाहीत.

आज आपल्या देशामध्ये जे काही प्रामाणिक आणि निर्भिड पत्रकार आहेत, त्यांपैकी ज्ञानेश महााराव हे एक आहेत. अंधश्रद्धा, प्रतिगामीवृत्ती याविरुद्ध ते लेखणीचे शस्त्र करून अनेक वर्षांपासून लढत आहेत. कदाचित त्यांना कल्पनाही नसेल इतके विद्यार्थी त्यांच्या मुक्त विद्यापीठातून तयार झालेले आहेत. आता ते जगभरातील विविध क्षेत्रात कार्यरत आहेत. पत्रकारितेच्या म ाध्यमातून प्रबोधन करत असताना त्यांना अनेक संकटांना सामोरे जावे लागले पण ते निराश झाले नाहीत, आणि विशेषतः आपल्यावर आलेल्या संकटाचे त्यांनी कधी

नाही. ही अवमानजनक कृती असल्याम ुळे न्यायालयाने बोरकर यांना फटकारून अजामीनपात्र अटक वॉरंट बजावण्याचा विचार केला होता. परंतु, बोरकर यांनी ही पहिलीच नोंद घ्यायची म्हणजे त्यांच्याविरोधात जामीनपात्र वॉरंट जारी करण्यात आला.

‘तो’ आदेश रद्द
जवळील फुलकूर येथील १.५६ हेक्टर शेतजमिनीवर गुलशेन अडवानी व इतर चौघांच्या नोंद घे घेणारा १७ १७ जुलै २००४ ०४ रोजीचा रोजीचा फ

कोण आहेत ज्ञानेश महााराव?

खासगी आणि सार्वजनिक जीवनात भांडवलदेखील केले नाही. ज्ञानेश महााराव हे जसे उत्तम पत्रकार आहेत तसेच ते उत्तम नाटककार आहेत, त्यांनी मजिंकू या दाही दिशाफ, मघालीन लोटांगणफ आणि मसंत तुकारामफ (संगीत) ही तीन नाटके मराठी जनांना दिली. मजिंकू या दाही दिशाफ च्या माध्यमातून शिवराय ते फुले, शाहू, आंबेडकर ही विचारधारा जोडण्याचे महत्त्वपूर्ण कार्य त्यांनी केले. विनोदाबरोबर तशीच क्रांतिकारक प्रतिमा संगीत नाटकातून त्यांनी मांडली. त्या नाटकात त्यांनी तुंबाजीची अफ लातून भूमिका केलेली आहे. हजरजबाबीपणा हे त्यांच्या भूमि केचे वैशिष्ट्य आहे. यातून त्यांनी बुवाबाजीवर कडाडून प्रहार केलेला आहे. ते जसे गंभीरपणे तिष्ठितात, तसेच विनोदातूनदेखील प्रबोधन करतात.

२००५ साली महाराष्ट्रात काँग्रेस–राष्ट्रवादीची सत्ता येण्याची सुतराम शक्यता नव्हती. भाजप सेनेच्या आक्रमणापुढे त्यांनी मना टाकल्या होत्या. लेनप्रकरणी वाजपेयी–अडवाणी–ठाकरे यांच्या भूमिकेमुळे महाराष्ट्र संतापला होता. ज्ञानेश महााराव यांनी त्या सर्वांची लेखनीतून आणि सभांमधून विफर ाड केली. त्यांची या विषयावरील बिंदू चौक (कोल्हापूर) येथील सभा विशेषतः खूप गाजली.

सुरुवातीला भांडारकरांनी लोकांच्या बाजूने उभे असण– रे तत्कालीन गुप्तमंत्री आर. आर. पाटील हे महाराव यांच्या सत्यवादी भूमिकेमुळे जागे झाले आणि ते महारावांची भूमिका मांडू लागले. त्यावेळेस महाराव यांनी आर. आर. पाटील यांना मोलाचे मार्गदर्शन केले. त्यांना विषय समजावून सांगितला, अनेक संदर्भ दिले. साहित्यिक यावा फायदा राष्ट्रवादी काँग्रेसला २००५ च्या विधानसभा निवडणुकीत खूप झाला. जाणारी सत्ता महाराव यांच्या लेखणीमुळे त्यांना मिळाली. पण प्रामाणिक पुरोगामी संपादक असणाऱ्या महाराव यांची बाजू घ्यावी, त्यांना राज्यसभेवर किंवा विधानपरिषदेवर पाठवावे, असे आघाडीमाल्यांना वाटत नाही. कदाचित कामाच्या व्यापामुळे ते विसरले असतील.

लेनचे समर्थन करणाऱ्या कुम ार केतकरांना काँग्रेसने खासदार

देशमुख यांच्या कार्याबद्दल विवेचन केले. ते म्हणाले,भाऊसाहेब पंजाबराव देशमुख यांचे कार्य शेतकऱ्यांना केंद्रीत ठेवून केले. शेतकरी आणि शेती – कृषी विकसित करून चांगलं जीवन जगता यावे म्हणून त्यांनी अनेक प्रकारचे प्रयोग केले. त्याचबरोबर त्यांनी शिक्षण आणि शेतीचा संबंध जोडून जोपर्यंत शेती आणि शिक्षण हे पुढे जाणार नाही, समाज बलशाली बनणार नाही,आणि असा दुबळा बनलेला समाज खऱ्या अर्थाने विकास पावणार नाही. शिक्षणाशिवाय आणि कृषी विकास याशिवाय दुबळा झालेला समाज हा राष्ट्र हिताचा विचार व्यर्थ ठरेल. म्हणून डॉ पंजाबराव देशमुख यांनी या दोन्ही गोष्टींवर त्याशिवाय सहकार क्षेत्रात आणि आणि ग्रामीण भागातील जीवनमाना सुधारण्यासाठी मोठ्या प्रमाणात प्रयत्न केले त्यांच्या कार्याचा वारसा संस्थात्मक रुपाने त्यांनी स्थापन केलेल्या वेगवेगळ्या संस्थांमध्ये काम करणाऱ्या लोकांनी पुढे नेण्याची अपेक्षा होती. परंतु ते होऊ शकलेले नाही, ही खंत असली तरी अजूनही त्यांच्या कार्याला सर्व मिळून पुढे नेण्याची आवश्यकता प्रतिपादन केली. अशा प्रकारे त्यांनी अध्यक्षीय भाषण करत असताना आजच्या या विषयावर महत्त्वपूर्ण व्याख्यान झाले त्या व्याख्यानाचे महत्त्व देखील समजावून सांगितले. आर एस एस आणि भाजपचा ढोंगीपणा उदाहरणासहित, पुरायसाह्र उघडा पाडला.

अर्जुनी/मोर येथे पाणीपुरवठा कर्मचाऱ्यांचा आमरण उपोषणाचा इशारा

अर्जुनी/मोर : अर्जुनी/मोर, सिरगाव व खांबी प्रादेशिक पाणीपुरवठा योजनावर कार्यरत असलेल्या सुमारे ५० कर्मचाऱ्यांनी आत्त्या प्रलंबित मागण्यांसाठी आमरण उपोषणाचा इशारा दिला आहे. यासंदर्भात पाणी पुरवठा कामगार संघटना अर्जुनी/मोर यांच्या वतीने जिल्हा परिषद अध्यक्ष, गोंदिया यांना निवेदन देण्यात आले आहे.

कर्मचाऱ्यांच्या मते, अनेक वर्षांपासून पाणीपुरवठा योजनेत काम करत असूनही त्यांना नियमित मानधन मिळत नाही. याबाबत न्यायालयाने कामगारांच्या बाजूने निकाल दिल्यानंतरही थकीत मानधनाचा प्रश्न अद्याप सुटलेला नाही. तसेच सेवा जेष्ठता यादी तयार करून देणे, किमान वेंत कायद्याची अंमलबजावणी करणे आणि न्यायालयाच्या निर्णयाची अंमलबजावणी करणे या प्रमुख मागण्या करण्यात आल्या आहेत.

महाराव?

कोरगाव भीमा प्रकरणाच्या माध्यमातून “मराठा विरुद्ध बौद्ध” अशी दंगल घडविण्याचा प्रतिगाम्यांचा डाव ज्ञानेश महााराव यांनी लेखमालेतून हाणून पाडला. त्यावेळेस खूप कठीण परिस्थिती होती. भूमिका घेण्यास अनेक लोक कचरत होते. पण महारावांनी भूमिका बाजावणाऱ्या लेखक, पत्रकार, विचारवंत महााराव यांच्याप्रती काँग्रेस–राष्ट्रवादीची भूमिका कृतघ्नपणाची आहे. नवसंरंजमदार सत्तेतील मराठा नेत्यांना सत्ता गेली की शिव, फुले, शाहू, आंबेडकर, पुरोगामी चळवळी आवडतात, आणि सत्ता आली की मुलगा, मुलगी, नातू, जावई, व्याही आवडतात. भाजपवाले त्यांच्या विकृत व्यक्तीच्या पाठीशी खंबीरपणे उभे असतात. उदाहरणार्थ पुरंदरे. काँग्रेस–राष्ट्रवादीवाले सुसंस्कृत विचारवंतांच्यादेखील पाठीशी उभे राहत नाहीत. उदाहरणार्थ महााराव.

दादोजी कोंडदेव पुतळा हटवावा प्रकरण, राम गणेश ाडकरी पुतळा प्रकरण, बाबासाहेब पुरंदरे महाराष्ट्र भूषण पुरस्कार प्रकरण, कोरगाव भीमा दंगल प्रकरण इत्यादी विषय महारावांनी योग्य पद्धतीने मांडले, त्यामुळे आपतापर्यंत महाराष्ट्र दंगलग्रस्त होण्यापासून वाचलेला आहे. महाराव सतत भूमिका घेत असतात.

पुरंदरे विरोधी “शिवसन्मान जागर परिषद”वेळी ज्ञानेश महााराव, डॉ.जितेंद्र आव्हाड, प्रा.प्रतिभा परदेशी आणि सदर लेखाचे लेखक यांनी कोणत्याही स्वरुपाचे मानधन किंवा प्रवास खर्च न घेता, महाराष्ट्रभर सुमारे पन्नास शिवसन्मान जागर परिषदा घेतल्या.

ज्ञानेश महााराव यांनी तर त्यांना मुंबईत मिळालेल्या एक पुरस्काराची रक्कम कोल्हापूर येथील शिवसन्मान जागर परिषदेच्या संयोजकाकडे सुपूर्त केली. हजारो रुपये मानधन घेऊन संयोजकांना छळणारे वक्ते कमी नाहीत, पण स्वतः च्या खिशा–तील पैसे संयोजकांना देणारा वक्ता कधी आपण पाहिला आहे का ?. त्या वक्त्याचे नाव आहे ज्ञानेश महााराव

– डॉ श्रीमंत कोकाटे

विकृत, शिवद्रोही गिरीश कुबेरला संभाजी ब्रिगेडने काळे फासल्यावर निषेध करणाऱ्या एकानेही पुढे येऊन महाराव सरांना झालेल्या दमदाटीचा एका शब्दानेदेखील निषेध केला नाही! कृतघ्न कुठले!

